

ningerne er der sat væsentligheds-kriterier for, hvad det er for nogle myndighedsbeslutninger, det kan dreje sig om. Det er store ting, som myndighederne kan gøre sig skyldige i, f.eks. miljøs-kadelige beslutninger i strid med internationale konventioner. Det må og skal være muligt for befolkningen at reagere i en sådan situation. Alt andet ville være uhyre krænkende for bevidstheden om ret og uret, og det ville bidrage til at øge svælget mellem magten og en engageret og handlende befolkning.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er en lille smule skuffet over, at fru Jette Gottlieb ved så lidt om amerikanerne og den amerikanske tradition for civil ulydighed, når hun nu indirekte påberåber sig det. Jeg tror aldrig, at ordet martyrium ville være et, som ville falde de dér damer ind, jeg nævnte, som altså bruger en praksis, der er udbredt i USA, når man vil have ændret love – og det er jo meget ofte det, man vil – eller vil protestere.

En meget, meget berømt person – jeg kan ikke huske lige nu, hvem det var – sagde engang, at i denne situation er ethvert hæderligt menneskes rette plads i fængslet. Fordi det altså drejede sig om tilstande, som man måtte protestere imod.

Jeg vil bare sige, at det er en måde at ændre love på, også tit i tilfælde, hvor man kan have sværere ved at komme igennem, hvad man nemlig tit kan i det amerikanske samfund, oftere end vi trods alt jævnligt kan her i landet. Men jeg synes, at en række af de eksempler, fru Jette Gottlieb har nævnt, når folk er i klemme, er af en sådan art, at dér er det også et råb til os om, at her må vi gøre noget. Jeg mener, at det er en række eksempler på, at her bør der tages affære, og jeg synes, det er udmærket, at vi herfra kan signalere, at vi ikke alene synes, der skal tages affære, men at der heller ikke skal gribes syndelig hårdt ind over for mennesker, der har gjort sådan, som enkelte personer har gjort.

Endelig har vi jo en række eksempler, hvor mennesker af humane grunde gør noget, som ikke er lovligt, vel vidende at det er ulovligt, og så sørger de bare for, at det ikke bliver opdaget. Det er sådan noget som at gemme folk osv.

Jeg kan huske, at jeg engang blev ringet op og spurgt, om jeg havde illegale flygtninge boende, og så måtte jeg sige, at nej da, det havde jeg ikke, og hvis jeg havde, ville jeg da ikke sige det. Jeg mener, der er jo grænser for, hvor tåbelig

man skal være i sådan en situation. Så kan der være dem, der går ud og siger, at det har vi, og så er det selvfølgelig med henblik på at lave et helt rabalder og ikke med henblik på at være straffri.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 84: Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Ophævelse af grundskyld for erhvervs-ejendomme m.v.).

Af Niels Højland (FP) m.fl.
(Fremsat 30/11 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Henrik Dam Kristensen, fg.):

Lovforslaget fra Fremskridtspartiet går ud på at ophæve grundskyld for erhvervs-ejendomme. Som det nævnes i bemærkningerne, er der tale om en genfremsættelse af et lovforslag fra forrige folketingsår. Dengang hed lovforslaget L 145.

Det er ikke længere siden end den 10. maj 1994, at Folketinget havde tredje behandling og afstemning om det forrige forslag fra Fremskridtspartiet, altså lovforslag nr. L 145. Resultatet blev, at forslaget blev forkastet. Ud over Fremskridtspartiet selv var det kun Venstre og De Konservative, der stemte for forslaget.

Siden da har vi jo haft et folketingsvalg, men

når jeg analyserer den parlamentariske situation efter valget, kan jeg ikke komme til andet resultat, end at der stadig væk ikke er flertal for Fremskridtspartiets forslag.

Jeg må derfor på regeringens vegne afvise forslaget.

Frederik Nørgaard (S):

Som ministeren har nævnt, er lovforslaget om ophævelse af grundskyld for erhvervsejendomme en uændret fremsættelse, hvad angår lovteksten. Den eneste ændring er, at i 1994 var det lov nr. 145, i 1995 er det lov nr. 84 og så yderligere det, at i år bliver lovforslaget fremsat en lille måneds tid tidligere end sidste år. Men det skal da også med, at hvis man gennemgår bemærkningerne til lovforslaget i henholdsvis 1994 og 1995, er synspunkterne i Fremskridtspartiet rykket.

I 1994 var nogle af hovedsynspunkterne, at ved at fjerne beskatning af jord, der anvendes til erhvervsmæssigt formål, kunne flere virksomheder og landbrug klare sig væk fra fallittens rand, og man kunne undgå truende tvangsauktioner.

Her i 1995 er en af begrundelserne, at ved at ophæve grundskylden kan der ske en forbedring af erhvervslivets konkurrenceevne, og at det på sigt kan føre til øget beskæftigelse. Så det tager jeg som et udtryk for, at Fremskridtspartiet erkender, at der er sket en udvikling til det bedre i løbet af det sidste års tid. Erhvervene har altså fået det bedre, herunder også landbruget, også til trods for at lovforslag nr. L 145 ikke blev vedtaget i 1994.

Vi tror stadig væk ikke i Socialdemokratiet, at forslaget er et egnet element i skattepolitikken, eller at det kan stå alene. Her tænker jeg især på amter og kommuner, som bliver bragt i den situation ved forslagets gennemførelse, at de mister et ikke uvæsentligt beløb til finansiering af deres budgetter. Jeg skal derfor på mit partis vegne afvise forslaget.

Hans Christian Schmidt (V):

Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at Venstre selvfølgelig kan støtte lovforslaget.

Den 25. februar 1993 fremsatte Venstre og Det Konservative Folkeparti nemlig et lovforslag, der bl.a. indeholdt det samme element som forslaget i dag. Lovforslaget var godt nok mere detaljeret end det i dag, men Venstre vil gerne støtte ethvert skridt i den rigtige retning. Jeg vil her kommentere tre af grundene.

For det første vil en ophævelse af grundskylden resultere i flere private arbejdspladser. For det andet kan ophævelsen af grundskylden være et klart signal til landbruget om, at Folketinget ønsker at leve op til tilsagnet om støtte til GATT-omstillingen. For det tredje vil en ophævelse af grundskylden forbedre konkurrenceevnen for alle dele af erhvervslivet.

Hvis vi ser nærmere på det første punkt, er der for Venstre ingen tvivl om, at forslaget vil medføre flere private arbejdspladser. Det er ikke uden vanskeligheder at forudsige antallet, men de tal, jeg har set – både fra sidste gang, det var til debat, og af nyere tal – er omkring 3.000-4.000.

Normalt melder Folketinget jo altid ud med, at vi ønsker flere i arbejde; vi opretter orlovsordninger, hjemmeserviceordninger, tilskudsordning osv. Nu er chancen her for at støtte erhvervslivets muligheder for at omsætte en lettelse i erhvervsbeskatningen til nye arbejdspladser, og det medvirker vi gerne til.

Vedrørende landbrugets kompensation for tabet i forbindelse med GATT-aftalen er det for os en gammel gæld til landbruget. Her er nu en mulighed for at indfri løftet. Et flertal i Folketinget har jo flere gange givet tilsagn om bistand til landbrugets omstilling efter GATT-aftalen.

Desværre var det ikke med i regeringsgrundlaget og heller ikke i statsministerens åbningstale, men ophævelsen af denne særskat på jord er flere gange af landbrugsorganisationerne blevet nævnt som den omkostningslettelse, der ville have højeste prioritet hos landbruget. Venstre vil gerne indfri løftet og opfordrer Folketingets partier til at gøre det samme. Det vil være en forbedring af konkurrencen for erhvervslivet, og derfor er der for Venstre ingen tvivl om, at det er en af de ting, som vi trænger til.

Erhvervslivet i Danmark er i forvejen belastet med høj beskatning, høj realrente, mange afgifter og lav national støtte i forhold til de øvrige EU-partnere. Desuden har regeringen jo ved flere lejligheder talt om erhvervsfremmende foranstaltninger; her er en mulighed for at omsætte tanker til virkelighed. Det støtter Venstre som sagt gerne.

Afslutningsvis vil jeg tilføje, at vi helst ser ejendomsskatterne helt afskaffet, og derfor synes vi også, at der er grund til at støtte forslaget. Med dette første skridt giver vi et skulderklap til erhvervslivet, det erhvervsliv, som skal være med til at sikre Danmarks fremtid, skaffe flere arbejdspladser, sørge for større valutaindtjening

og sørge for, at vi får råd til de goder, som Folketinget beslutter befolkningen skal have. Og det medvirker vi gerne til.

Torben Rechendorff (KF):

Det er jo rigtigt, som det er sagt, at det er reprisen eftermiddag, og repriser kan jo være udmærkede, navnlig hvis der er dele af publikum, der ikke har haft lejlighed til at se forestillingen. Og på trods af ministerens analyse af den parlamentariske situation vil jeg sige, at der jo blandt publikum er nogle, der ikke har haft lejlighed til at se forestillingen.

Til glæde for vel i hvert fald Fremskridtspartiet skal jeg gerne gentage, at Det Konservative Folkeparti – man kunne næsten sige som sædvanlig – støtter det her foreliggende forslag. Det er jo rigtigt, som Venstres ordfører påpegede, at vi har været medinitiativtagere til lignende lovforslag.

Vi mener, at der er brug for at lette erhvervslevets beskatning, og vi mener, at dette er et skridt i den rigtige retning. Når det så er sagt, har jeg dog lyst til at tilføje, at vi vel i dette Folketing har en eller anden forpligtelse til at ansøge skatte- og støtteordninger i sammenhæng. Og man kan vel ikke påstå, at det her foreliggende forslag just lægger op til det. Det gør jo det, som kan være en fare: at pille det ud netop af et samlet kompleks. Så hvis Fremskridtspartiet snart kommer igen, vil jeg anbefale, at det bliver sat ind i en lidt større sammenhæng, men det ændrer ikke noget ved, at Det Konservative Folkeparti støtter forslaget.

Margrete Auken (SF):

Da SF's ordfører, hr. Villy Søvnald, ikke kan være til stede, har jeg på hans vegne lovet at fortælle, hvorfor vi er sådan imod dette forslag.

For det første er grundskylden stort set den eneste skat, virksomhederne betaler i kommunerne som deres bidrag til den række af fællesgoder, de nyder i kommunerne.

Og når virksomhederne selv skal svare på spørgsmålet: Hvorfor placerer I jer, hvor I gør?, kommer grundskylden langt nede på Top 10-listen. Det er langt mere afgørende, at der er en ordentlig offentlig service på nøgleområder som uddannelse, børnepasning, kultur- og fritidstilbud i det offentlige, en ordentlig offentlig service osv.

For det andet vil konsekvensen af at fjerne grundskylden som finansieringskilde være, at kommunerne for at dække det tabte provenu vil

blive nødt til at hæve personbeskatningen med i gennemsnit ca. 1 pct. Det ville være socialt skævt at lægge en endnu større del af skatten over på den ikkeprogressive kommuneskat.

For det tredje er Fremskridtspartiets argumentation forkert på i hvert fald to punkter.

Det er ikke rigtigt, at dansk erhvervsliv har haft svære økonomiske kår, tværtimod er erhvervsbeskatningen i Danmark blandt de laveste i Europa. Det er ligeledes interessant, at det er umuligt at dokumentere en sammenhæng mellem skattetryk og erhvervsudvikling.

I Vejle Amt er sammenhængen omvendt: Den kommune, der har haft det højeste skattetryk, er også den kommune, der har haft den mest eksplosive erhvervsudvikling.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg tror, jeg vil starte med en borte kommentar til fru Margrete Auken, mens jeg kan huske det.

Fru Margrete Auken startede med at sige, at landmændene stort set ikke betalte andet end ejendomsskat. Lidt længere henne i talen kom det frem, at vore bønder så sandelig ikke skulle klage, for det gik godt for dansk erhvervsbrug; og det blev påpeget, at hvis det går rigtigt godt for et erhverv, betaler man altså også skat, så de to ender dér kommer ikke rigtig til at hænge sammen.

Det er korrekt, som det er nævnt af flere, at dette lovforslag er en genfremsættelse. Det er vist endda tredje gang, vi har det fremme.

Men siden vi sidst havde denne debat, har der som sagt været folketingsvalg. Vi har fået et parti, der hedder Enhedslisten. Vi kan jo ikke vide, hvilket synspunkt de har i dette parti. Vi har fået en Jacob Haugaard herind, og der er egentlig sket mange ting, som gør, at vi synes, det var fornuftigt, at vi sådan lige vendte sagen en gang mere.

Nu har jeg læst ordførertalerne igennem fra sidst, og det var jo meget tydeligt, at CD's tale var en ren ros til vores forslag. Det kan måske være derfor, at CD er fraværende her i dag, det skal jeg ikke kunne sige. Kristeligt Folkeparti har været i samme situation; de er gået direkte til både Husmandsbladet og Landsbladet. Jeg har sagt, at det var en af deres mærkesager.

Da vi så skulle til at stemme om vores lovforslag sidste gang, glemte Kristeligt Folkeparti at trykke på de grønne knapper. Det kunne jo måske være derfor, at de er røget ud af Folketinget. Det samme skulle jo nødvendig ske med CD, så nu får de i hvert fald chancen.

Vores begrundelser er meget nøje opremset i selve lovforslaget, så det vil jeg såmænd ikke spille tiden på her. Dem håber jeg alle har læst.

Men jeg vil også sige, at efter det folketingsvalg, vi lige har haft, har dansk landbrug i en peje, der blev sendt ud til alle skoler og folk i al almindelighed, skrevet om deres vigtigste områder. Vi kunne næsten sige, at de kunne have udsendt den her til jul, for det er jo deres ønskeddel.

De skrev som hovedemne om omkostningslettelse: »I Danmark opkræves årligt 700 mill. kr. i skat på selve grundlaget for produktion, nemlig jorden. En særskat af dette omfang kendes ikke i det øvrige erhvervsliv, heller ikke i mange andre EU-landes landbrug. Jordskatten fylder ikke meget i de offentlige samlede skatter og afgiftsindtægter på ca. 500 mia. kr., men den vejer tungt i landmændenes økonomi. Det er derfor afgørende for landbruget, at erhvervslivet lige-stilles med andre erhverv og konkurrencen i andre lande gennem en suspension af jordskat-terne.«

Det er altså landbrugets første og største ønske.

Vi har så også fået en GATT-aftale, og den er der heller ikke tid til at læse op fra, men den er tildelt alle i Landsbrugsudvalget. Her er der også nogle dystre perspektiver for dansk landbrugs fremtid, så de ejendomsskatter, som dansk landbrug i dag betaler, er der rigelig brug for at de bliver fritaget for. Vi må heller ikke glemme, at fru Ritt Bjerregaard og også vores landbrugsminister har været ude med, at de støtteordninger, der er til landbruget, skal nedtrappes og med tiden helt væk. Det er egentlig en tanke, Fremskridtspartiet også går ind for, men så betyder det i hvert fald, at der skal kompenseres på andre områder, og dette er et lille skridt på denne vej. Så jeg håber, at min tak til Venstres og De Konservatives ordførere også vil gælde Enhedslisten og andre, der kan sige ja til forslaget.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget er, som flere har været inde på, en genfremsættelse, og heldigvis – som jeg hørte det her i salen i eftermiddag – er det sådan, at der ikke er flertal for det.

Det Radikale Venstre kan i hvert fald ikke støtte det. Det er vores opfattelse, at ophævelse af grundskylden for specielle grupper, og her er det altså erhvervslivet, er et helt forkert signal at sende. Erhvervslivet i Danmark skal selvfølgelig

betale grundskat, som andre skal, og det gælder også landbruget. Hvis landbruget f.eks. blev fritaget, ville det jo bare betyde, at prisen på jord steg og steg, og det er der vist ikke nogen der er interesseret i, heller ikke landmændene.

Med de ord vil jeg bare sige, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg skal udløse spændingen for hr. Aage Brusgaard og sige, at vi ikke kan støtte forslaget.

Men det er da rigtigt, at der er nogle interessante ting i argumentationen, hvor der står, at det er fuldstændig urimeligt med en særbeskatning på produktionsmidlerne, altså på jorden for landbruget, når der ikke er det på maskinerne og andre dele af erhvervslivet. Jamen vi vil da godt være med til at gøre det ligeligt; at overveje, hvordan vi kan lægge en beskatning på maskiner og andre dele af erhvervslivet, så den urimelighed ikke optræder længere. Men det er nok ikke det, hr. Aage Brusgaard mener med, at der skulle en lighed til.

Jeg er godt klar over, at der er store problemer i landbruget, og jeg tror, vi kommer til at snakke en økonomisk reform for landbruget en gang i efteråret eller lidt senere, når både konsekvenserne af GATT-forliget slår igennem, dvs. at det bliver verdensmarkedspriser, der gælder, og også når man i EU begynder at indse, at man ikke kan fastholde den milliardstøtte til landbruget, til det danske landbrug i form af hektarstøtteordningerne, hvis man samtidig vil udvide med de østeuropæiske lande; så vil det ikke kunne hænge sammen længere.

Så bliver det nationale støtteordninger, der skal gives, og det bliver synligt, hvad det drejer sig om. Det bliver synligt, at det er over 5 mia. kr., eller hvor meget det nu drejer sig om, om året på finansloven, vi skal tage stilling til hvert år, og det bliver også synligt, at den prisudvikling, der har været, har banket jordpriserne i vejret, så grundskylden i øvrigt er høj. Det har kunnet ske, fordi man har fået støtteordningerne bl.a. igennem EU, så man nu har et prisniveau på jorderne, der gør, at man ikke kan producere til verdensmarkedspriser med de jordpriser, der er. Så enkelt er det.

Men dette problem løser man ikke ved at fjerne grundskylden. Det er en helt anden radikal, økonomisk reform, der skal til for landbruget, og til hr. Aage Brusgaards information er det her at gå i den stik modsatte retning af det, der er vores politik. Den går jo netop ud på, at vi

ønsker, at man skal fastholde en skat på produktionsmidlerne og produkterne og fjerne den gradvis også fra personskatten i stedet for. Dette vil, som fru Margrete Auken hævdede, medføre, at hvis man skal holde provenuet i amterne, bliver man nødt til at hæve personskatten i stedet for.

Så det er stik imod den retning, vi ønsker, og derfor kan vi desværre ikke støtte forslaget.

Niels Højland (FP):

Det er jo en gammel debat, vi har her. Den har verseret både i Folketinget og ude i landet igennem mange, mange år, og det ser ud til, at den fortsætter. Det ser ikke ud til, at der er et flertal for dette lovforslag, men jeg vil dog sige tak til dem, der støtter forslaget.

Fremskridtspartiet har altid ment, at skatten på produktionsjord er en urimelig skat på et arbejdsredskab, og det er uanset, om det er industrijord, eller det er landbrugsjord. Men som det også er nævnt tidligere, er der jo stor diskussion i landbruget om mange andre ting, også grønne afgifter, og det skulle jo nødvendig gå sådan, at landbruget bare fik flere og flere afgifter, selv om fru Margrete Auken sagde, at landbruget faktisk ikke betalte nogen ting. Det myldrer jo frem med afgifter og kontrolordninger, som landbruget selv skal betale. Vi er også enige i, at der skal være en form for brugerbetaling, men vi skal altså tænke på dem, vi konkurrerer med.

Også i dette lovforslag vil vi i hvert fald under udvalgsbehandlingen gerne have ministeriet til at undersøge, hvordan jordskatterne er i de andre EU-lande, men også hvordan jordskatterne er i de lande, vi i øvrigt skal konkurrere med, for det må jo være interessant også at få det frem, for som vores udmærkede landbrugsmister skriver i Husmandsbladet i dag, skal de tilskudsordninger faktisk langsomt væk, og landbruget skal til at producere på markedsvilkår, og så er man også nødt til at sætte de udgifter, landbruget har, i relation til de indtægter, det har. Og det er rigtigt, som den konservative ordfører sagde, at der er mange ting, der hænger sammen i den her forbindelse. Man kan ikke bare tage én ting.

Men en kendsgerning er det i hvert tilfælde, at landbruget mere eller mindre skal til at konkurrere til verdensmarkedspriser; det er der ingen der er i tvivl om. Selvfølgelig vil der også være tilskudsordninger andre steder, men en gang imellem vil de blive luget væk; det er der ingen tvivl om.

Til De Radikales ordfører vil jeg sige, at De Radikale altid har haft en god kontakt til husmandsbevægelsen, men det er muligt, at den er sat lidt over styr. Jeg så et indlæg af et tidligere medlem af Landbrugsraadet, Christian Sørensen, der opfordrer De Radikale til at trække sig ud af regeringssamarbejdet.

De Radikale har også tidligere været ude med – i hvert tilfælde i deres blad – at man ville være med til en suspension af jordskatterne i en periode, og jeg tror, man skulle tage en drøftelse af det igen, for det er et væsentligt problem.

Men i øvrigt håber jeg, vi kan få en positiv udvalgsbehandling, hvor man i hvert tilfælde kan få belyst udgifterne på det her område i de lande, vi skal konkurrere med på verdensmarkedet, og måske også i den forbindelse få en diskussion om de grønne afgifter; for det kan ikke passe, at man bare pålægger et erhverv flere og flere afgifter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Kommunaludvalget (10/1 95):

Udtræder: Aage Brusgaard (FP)

Ny stedf.: Ole Donner (FP)

Erhvervsudvalget (10/1 95):

Udtræder: Kristian Thulesen Dahl (FP)

Ny stedf.: Annette Just (FP)

Trafikudvalget (10/1 95):

Udtræder: Aage Brusgaard (FP)

Ny stedf.: Poul Nødgaard (FP)

Det Energipolitiske Udvalg (10/1 95):

Udtræder: Ole Donner (FP)

Ny stedf.: Aage Brusgaard (FP)

Uddannelsesudvalget (10/1 95):

Udtræder: Kristian Thulesen Dahl (FP)

Ny stedf.: Aage Brusgaard (FP)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 12. januar 1995, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.33.
